

ffe; men jeg har paa det Førigste bestræbt mig for at formaae Regjeringen til at samvirke ved Lovens Forfattelse. Det er ikke min, og heller ikke Udvalgets Skyld, at dette ikke har kunnet skee. Men jeg tilstaaer, at det er min Trost, at den ærede Krigsminister ikke har anført nogen anden Grund mod Loven, end den, at den kongelige Commissions Arbejder ikke vare færdige. Disse Arbejder ere imidlertid dog saavidt fremmede, og den ærede Krigsminister selv er vistnok saa grundig inde i hele den Materie, hvorom her handles, at han havde kunnet gjøre opmærksom paa de betydeligere Feil, som vare i Loven, om der virkelig skulde være saadanne. Loven er imidlertid nu gaaen igjennem alle de regelmæssige Behandlinger i Thinget, og jeg troer, at man maa indrømme, at hverken jeg som Forslagsstiller eller Udvalget har vist sig uvillig til at modtage alle de Forbedringer, som Thingets ærede Medlemmer have foreslaaet, og jeg ønsker derfor særdeles meget, og troer, at det vil være gavnligt, at Thinget nu vedtager Loven ved 3die Behandling. Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) troer ikke, det vil gjøre stort til Sagen, om vi antage den eller forkaste den. Jeg skal imidlertid dog i saa Henseende yttre en noget afvigende Mening; thi jeg troer for det Første, at det er umuligt at sige, hvorvidt den vil kunne blive fremmet i det andet Thing eller ikke, og hvorledes den derefter vil blive behandlet af Ministeriet, naar den er gaaen igjennem det andet Thing, og jeg troer dernæst, at selv om den enten ikke skulde passere det andet Thing eller ikke blive antagen af Hans Majestæt, saa vil det dog være vigtigt, at Loven nu bliver antagen, saaledes som Forsamlingen formener den at være en brugbar Lov; thi det vil i hvert Fald vise Landet, hvorledes Folkethinget er stemt mod Armeen. Folkethinget vil kunne have sin Samvittighed fri, det har gjort, hvad det kunde gjøre og hvad det burde gjøre, for at sikkre Landets Invalider en passende Understøttelse (Ja! Ja! Meget godt!)

Formanden: Afslutning er begjert af følgende 15 Medlemmer: Jespersen, Frolund, G. H. Hansen, J. Christensen, Andresen, So-

hansen, Rasmussen, Damfjer, Hoier, L. Hansen, Jørgensen, P. Knudsen, Nørgaard, L. Jensen og C. Hansen.

Ved Afstemning vedtoges det derpaa med 41 Stemmer mod 23, at Afslutning skulde finde Sted.

Lovforslaget, saalydende:

Forslag

til

Invalidelov.

§ 1.

Enhver Mand, som hører til Krigsmagten eller er ansat ved den, faaer Krav paa en maanedlig Livrente af Staten, naar han ved Udsørelsen af sine Tjenesteplichter i Krigen bliver vanfør.

§ 2.

Krav paa saadan maanedlig Livrente af Staten har fremdeles Enken og de arveberettigede Børn efter enhver Mand, som hører til Krigsmagten eller er ansat ved den, naar han ved Døden er afgaaet, efter at være bleven saaret eller syg paa den i § 1 nævnte Maade. Livrenten ophører for Enken, naar hun gifter sig igjen, for hvert af Børnene med det fyldte femtende Aar.

§ 3.

Ligeledes har Enken og de arveberettigede Børn efter enhver, som i Medfør af § 1 har faaet Livrente, Krav paa en saadan, som ophører under de i § 2 nævnte Betingelser. Dette gælder dog kun med Hensyn til de Ægtefæder, som vare sluttede, da Manden blev indskreven paa Invalidelisten.

§ 4.

Krav paa Livrente har endelig ogsaa enhver civil Person, som uden egen Forseelse er bleven gvaestet i Krigen og derved har mistet sin Førlighed, ligesom ogsaa Enken og Børnene efter en Saadan under de i §§ 2 og 3 nævnte Betingelser.

§ 5.

Disse Livrenter træde i Stedet for de i Søkrigsartikel-Brevets § 935 lovede Gaver. Forsaavidt Livrenten er tilkjendt paa Livstid, kan den ikke fortabes, men blot da berøves vedkommende, naar den ifølge urigtige factiske Forudsætninger urettelig er tilkjendt ham. Dette